

Demokratski GLASOVI

Leto III.

1. julija 1948. Štev. 1.

"VRNILI SE BODO VSI KI SE BOGA BOJE"

(Tob 14, 6. 7. 10. 11).

Današnji časi so tako zelo podobni tistim, v katerih je živel pravični Tobija: Zajela ga je vojna vihra in ga odnesla v daljno asirsko deželo. "Ko je bil ujet podpeljan v dnevih Salmanassarja, asirskega kralja, tudi v sužnosti držan, pota pravice ni bil zapustil, tako da je vse, kar je premogel, vsak dan dajal svojim so- ujetim bratom, ki so bili iz njegovega rodu... Tobija je vsak dan hodil k svojim rojakom ter jih tolažil in slednjemu delil od svojega premoženja, kolikor je mogel." (Tob 1, 2.3.19).

Tobija je zašel v revščino, ker mu je Salmannassarjev sin Senaherib vse premoženje zaplenil. V tej stiski je poslal svojega sina Tobija v Ragez k sorodniku Gabelu, kateremu je bil nekoč poso- dil deset talentov srebra. Težko so se starši ločili od sina, ki jim je bil na stara leta edina opora, vendar so zaupali v Boga, da ga bo srečno pripeljal nazaj k njim.

Pri odhodu se mu pridruži nadangel Rafael, ki ga spremlja v dalnje kraje in ga srečno pripelje tudi nazaj k očetu.

Koliko dobrot je ob tej priliki izkazal Bog po svojem ange- lu zvestemu Tobiju in njegovemu sinu!

Tobija je spoznal in priznal, da je bila sužnost, v katero jih je nagнал asirski kralj, kazen za greh. Saj tako preprosto pri- znava: "Ker nismo bili pokorni tvojim zapovedim, zato smo izdani v rob in sužnost in v smrt in v zasmehovanje" (Tob 3, 4).

Kako je tolažilna in blažilna rojakom preroška napoved mlajšega Tobije, ki se je bil že postaral: "Blizu je pokončanje Ni- niv; zakaj beseda Gospodova ni prazna; in naši bratje, ki so razkrop- ljeni iz Izraelove dežele, se bodo vrnili vanjo. Vsa njih zapuščena dežela se bo napolnila in hiša božja, ki je bila v nji požgana, bo spet sezidana, in tja se bodo vrnili vsi, ki se Boga boje... Poslu- šajte tedaj, sinovi moji, svojega očeta: Služite Gospodu v resnici, in glejte, da boste delali, kar je njemu všeč; in zapovedujte otro- kom, da naj delajo pravico in miloščino dajejo, da naj na Boga mi- slijo in ga hvalijo vsak čas v resnici in iz vse svoje moči" (Tob 14, 6. 7. 10. 11).

Dragi bratje in sestre, vi, ki ste morali v tujino, Tobije- vo zgodbo bolje doživljate, ko vsak drug, ki mu je bilo prizanešeno strašno gorje. Toda zaupajte, prav isti Bog je nad nami, ki je bil Bog Tobijev in Bog pregnanega izraelskega naroda. S Tobijem boste lahko peli hvalnico Gospodu: "Hvali, moja duša Gospoda, ker je Gospod, naš Bog, rešil Jeruzalem, svoje mesto, vseh njegovih nadlog... Po nje- govih ulicah se bo prepevala aleluja" (Tob 13, 19. 21).

Pa če tudi bi Bog dopustil, da bi morali še dolgo trpeti v tujini, bomo vendar vzlic temu ohranili vero v Boga in ga bomo lju- bili kot dobrega Očeta. Naša vera bo tako močna, kakor je bila vera

treh mladeničev na Babilonskem. Ko jim je Nabuhodonozor zagrozil, da jih bo dal vreči v razbeljeno peč, češ kdo je tisti Bog, ki vas bo rešil iz moje roke, so mu pogumni mladeniči odgovorili: "Glej, naš Bog, ki ga častimo, nas more rešiti iz razbeljene peči in nas osvoboditi iz tvojih rok, o kralj! Če bi pa tudi ne hotel, vedi, o kralj, da tvojih bogov ne bomo častili..." (Dan 3, 17. 18).

Naj se zgodi karkoli, Boga ne moremo in ne smemo klicati na odgovor. "Moje misli niso vaše misli in vaša pota niso moja pota, pravi Gospod. Kakor je nebes dvignjen visoko nad zemljo, tako so tudi moja pota visoko nad vašimi poti in moje misli nad vašimi mislimi" (Iz 50, 8. 9). Bog je popoln gospodar nad nami in stori z nami, kar hoče. Kakor se ilo ne more upirati lončarju, da naredi z njim, kar hoče, tako tudi človek ne more in ne sme zopervati Bogu, da stori z njim po mili volji. Tako "pravi Gospod: "Glejte, kakor glina v roki lončarjevi, tako ste vi v roki moji" (Jer 18, 6).

Jugoslovanski komunisti so se dolgo trudili zvabiti čim več beguncev domov, oziroma jim preprečiti preselitev čez morje. Dobro namreč vedo, da bo vsak begunec v svoji novi domovini, kjer bo nehal biti D.P. postal prost človek, živa priča komunističnih grozodejstev, ki bo vsem, ki danes še morda komunistom kaj verjamejo, odprla oči, da bodo ob sp znanju resnice komunistom za vedno obrnili hrbet.

Ti načrti, da bi nas zvabili domov, oziroma nam zaprli pot v svet, se jim niso posrečili. Zato so segli po novi taktiki. Begunce hočejo razdeliti, zanetiti med njimi spore, jih spraviti v svetu na slab glas, da bodo razcepljeni in pred svetovno javnostjo umazani, komunistom pa manj nevarni.

Zato pošiljajo svoje ljudi v begunska taborišča, oziroma skušajo razne pokvarjence pridobiti za delovanje v njihovem smislu. Tudi med izseljence v čezmorske kraje jih skušajo vriniti, da bi tam nadaljevali svoje razdiralno delo, oziroma se prizadevajo dobiti na svojo stran razne nergače, nezadovoljneže in pokvarjence. Tako so nekateri komunistično navdahnjeni priseljenci v Argentini organizirali železniške stavke. Slovencev med njimi ni bilo.

Povsod se namreč najdejo nemoralni ljudje in takih se komunizem poslužuje. Komunizem je namreč nekaj bistveno slabega. Je nemoralen, je zločinski. Zato se v dosegu svojih namenov poslužuje nemoralnosti, nemoralnih ljudi in nemoralnih dejanj. Kjer in kadar pa more komunizem v doseg njegovih namenov pomagati zločin, se tudi zločina in zločincev poslužuje. Samo na tak način se more tak nestvor, kakor je komunizem, ohraniti pri življenju.

Vsa komunistična delavnost je vodena iz enega središča. Za vsako delavnost kjerkoli in v katerokoli smer pride načrt in ukaz iz istega središča. Po teh ukazih in navodilih morajo komunisti delati. Delati pa morajo strogo po načrtu in ga morajo brezpogojno izvršiti, če nočejo izgubiti svoje glave.

Ta centrala je K O M I N I S T I Č N A v Belgradu, ki povezuje vse komunistične organizacije po svetu. Od tu prihaja v svet in nad njega vse zlo komunizma, od tu prihaja premnogo zla tudi na vse begunce.

Čeprav je delavnost KOMINFORME skrbno držana v tajnosti, se vendar marsikaj izve. Tako je mogoče, beguncem razkriti najnovejša navodila, ki so jih dobili komunisti in njihovi pomagači po begunskih taboriščih, kako in kaj naj delajo med begunci.

N A J N O V E J Š A N A V O D I L A .

K O M I N F O R M A je sedaj dala svojim ljudem po taboriščih ta - le navodila:

1. - Podpreti je treba razdore med begunci. Tozadevno doseđanji uspehi niso popolnoma zadovoljivi. Izrabiti je treba razna medsebojna nasprotstva in sicer:

a) Podpreti je treba nasprotja med raznimi begunskimi političnimi skupinami z namenom, uporabiti begunce za namene komunistične vidoke politike. V ta namen je treba za vsako ceno ustvariti razdor v časopisju, v privatnem življenju in delu med begunci. Naša naloga je, da boj, ki ga begunci vodijo proti nam, spremenimo v boj med begunci samimi.

b) Treba je povzročiti prepire med starimi in novimi emigranti, med višjimi sloji beguncev posebno med politiki in vodilnimi osebami; povzročiti torej tekmovanje med sposobnimi in nesposobnimi. Vplivati moramo na nesposobne, ki pa imajo o sebi visoko mnenje in po njih sejati prepir, sovraštvo in nasprotja med begunci, z eno besedo: mi ne smemo dopustiti med begunci nobenega ustvarjalnega dela.

c) Podpreti moramo spore med pravoslavno in katoliško Cerkvijo.

2. - Posebno pozornost moramo posvetiti napetosti med zavezniškimi oblastmi in med begunci, kakor tudi odnosom med krajevnimi oblastmi in begunci. Ustvariti moramo nered med ameriško in angleško policijo in begunci. Begunce moramo naščuvati proti njihovim tujim pokroviteljem. V tej zvezi je naša najvažnejša naloga, spremeniti hvaležnost beguncev v sovraštvo in si vzeti za cilj, begunce pripraviti do tega, da bo vsak begunec smatral zaveznike za svoje najhujše sovražnike.

3. - Potrebno je, da ustvarimo o beguncih neugodno mnenje v mišljenju vseh tistih dežel, ki nudijo beguncem pribežališče. V ta namen naj se povečajo zločinska dejanja v taboriščih za vsako ceno. Vsa begunska taborišča morajo priti pod našo kontrolo. Naj se ne štedi s trudom za dosego tega cilja.

4. - Potrebno bo povzročiti razne škandale z namenom, da se prepriča svet o kulturni brezpomemnosti emigracije.

Vsako kulturno delovanje med begunci je treba uničiti. Ne sme se štediti s trudom za dosego tega cilja. Mi moramo po taboriščih podpreti vse nesposobne osebe in tudi vse tiste, ki niso sposobni, da bi v borbi proti nam "pokvarili veliko tiskanega papirja". Na drugi strani pa moramo ovirati delovanje vsake sposobne osebe, ki bi bila nam škodljiva.

5. - Glede begunskega tiska ne smemo štediti s trudom, da preokrenemo politične prepire v begunskih časopisih v narodnostno pretirane spore.

Prizadevati si moramo, da dosežemo, da v taboriščih nobeno vodilno mesto ni zasedeno po osebah, ki bi hile komunizmu škodljive. Opogumiti moramo nesposobne osebe, ki pa imajo o sebi visoko mnenje, da pridejo na vodilna mesta in nam tako olajšajo delo po taboriščih.

6. - Vse osebe, ki so sposobne povzročiti nezaupanje, zdražbe itd., je treba razmestiti po raznih skupinah (v pisarnah, delav-

nih partijah itd.) Po njih moramo ustvariti sovražno razpoloženje med taboriščnimi častniki in drugim moštvom in begunci. Z eno besedo: mi moramo vse podvzeti z namenom, da begunske organizacije one-
mogočimo v očeh njihovih bodočih delodajalcev. V ta namen naj se prvenstveno uporabijo bedaste osebe, ki imajo pa o sebi visoko mnenje. Člane begunskih organizacij moramo napeljavati h tatvinam itd. Uporabiti moramo hvaljenje in prilizovanje in postopati pri tem delu skrbno in strokovno.

7. - Vse prisilno repatriirane osebe, ki pridejo domov, pa moramo vpreči v našo službo in jih uporabiti v bodoči borbi proti zapadnemu imperializmu.

STRELI V ŠPITALSKEM TABORIŠČU.

V četrtek 17. junija ob pol 5 popoldne so padli trije streli v manjših presledkih v špitalskem taborišču. Iz vseh barak so vreli ljudje in se vpraševali, kaj naj to pomeni. Avstrijski orožnik je lovil nekega mladega človeka, ker se pa na poziv ni hotel ustaviti, je orožnik streljal. Takoj je bila na mestu tudi taboriščna policija. Radovednost taboriščnikov je bila kmalu napašena, kajti avstrijski orožnik je že korakal po glavni taboriščni cesti in dr-
žal za ovratnik mladega moškega.

Kdo je bil ta človek in zakaj so ga lovili?

Pred nekaj meseci je prišel iz Jugoslavije v špitalsko taborišče neki Pičman Tomaž, kateremu je pa taboriščna uprava odklonila sprejem. Vendar je kljub temu ostajal v taborišču. Nekaj dni pred aretacijo je bil v bližini taborišča okoli polnoči napaden brzovlak. Napadalcu so ga z obeh strani železniške proge napadli s kamenjem in streljanjem. Pobili so več šip in nekega potnika tudi težko ranili. Sumijo, da je napač pripravil Pičman.

Nadalje je bilo ugotovljeno, da je Pičman v pičlo uro oddaljšni vasi Molzbichl napadel neko žensko, ker mu ni hotela dati masti, mesa, masla in druge hrane.

V zvezi s temi zločini je avstrijska policija aretirala že omenjenega Pičmana Tomaža, ki je pa skušal pobegniti, dalje Komaca Antona, ki mu pravijo "Tarzan" in brivca Štoka Marjana. Komaca so po zaslišanju izpustili, Štoka Marjana so pa pridržali v zaporu, ker je Pičman izjavil, da mu je Štok pomagal pri vlomu v neki mlin.

Koliko je ta in oni od imenovanih dejansko krivi, še ne moremo soditi. Ne moremo se pa ubraniti vtisa, da so te zločine uprizorjali po indirektnem naročilu jugoslovanskih komunistov, da bi slovenske begunce pri oblasteh in v svetovni javnosti spravili na slab glas. Kot poročamo dalje, je "Slovenski poročevalec" prinesel tri članke ogabnih laži o špitalskem taborišču. Verjetno so hoteli zdaj pripraviti gradivo še za četrti članek, v katerem bi razvpili slovenske begunce kot zločinske roparje in napadalce.

POT V SVET JIM JE ZAPRTA.

Vedno pogostejše se dogaja, da komisije raznih držav odklanjajo ljudi, ki so osumljeni komunizma. V špitalskem taborišču je bilo že precej takih slučajev. Do sedaj je samo Anglija take še sprejemala, pa se zdi, da jim je tudi ona že zaprla vrata. Tako se je priglasil za Anglijo znani Rak Alojzij, usnjar iz Žužemberka in bil tudi sprejet. Pred odhodom na transport so ga pa v Kellerbergu zaorli in izpustili šele čez nekaj dni. Prežnik Franc, stanujoč v baraki 6., soba 15. v taborišču, je bil pa naravnost odklonjen. To ga je tako razjezilo, da je doma razbil okno in vrata, zunanaj pa napadel Dolence Venceljna in ga do krvavega pretepel, češ: Ti si tudi eden tistih, ki trdite, da sem jaz oznovec! To ga je zopet stalo par dni zapora.

N A Š A R O M A N J A .

Verjetno je, da se bom še v teku letošnjega leta razšli po svetu, zato hočem letošnje poletje izkoristiti v to, da romamo na znamenita koroška božja pota in obiskujemo znamenite kraje te dežele. Verjetno je, da je to zadnja prilika, ki se nam nudi. Obiskali smo tudi nekatere kraje, ki nam vzbujajo vesele in žalostne spomine iz našega begunstva.

V VETRINJ IN ŽIHPOLJE smo romali na binkoštni ponedeljek. V Vetrinju je bila ob desetih sv. maša in pridiga, ki jo je imel voditelj koroških Slovencev in predsednik Mohorjeve družbe g. prelat msgr. Valentin Podgorc. V Vetrinju smo šli od znamenja ob glavni cesti po sredi polja, kjer smo svoj čas taborili, do cerkve v procesiji.

V Žihpolju smo imeli ob 3 popoldne šmarnično pobožnost, pri kateri je pridigoval tamošnji dekan g. Košir. V Žihpoljah je znamenita božja pot. Glavni oltar je bil prenovljen in na letošnjo binkoštno nedeljo blagoslovljen. Tudi slovenski begunci iz Celovca so prihiteli ta dan v Žihpolje.

K SVETI KRVI smo že večkrat romali z velikim, udobnim avtobusom. Po prihodu smo imeli sveto mašo. Blejski župnik g. svetnik Zabet Franc je razložil vse zanimivosti cerkve. Ko smo se vračali, smo imeli šmarnično pobožnost v Steinfeldu, kjer je zaposlenih okoli 60 Slovencev v tovarni pahištva.

V VETRINJ IN NA VRBSKO JEZERO smo romali v nedeljo 20. junija s posebnim vlakom, ki je bil prvotno namenjen do Kotmare vasi, a smo zaradi slabega vremena rajši kar v Celovcu izstopili, ko se je pa zvedrilo, smo jo iz Celovca peš mahnili v Vetrin, kjer smo imeli cerkveno opravo. Popoldne smo se pa odpeljali s posebnimi ladjami z Majrovnika na Otok, kjer smo imeli večernice, nato smo pa nadaljevali vožnjo do Vrbe in od tam nazaj do Celovca.

V E R S K O Ž I V L J E N J E V T A B O R I Š Č U .

Slovesnost prvega sv. obhajila smo imeli v špitalskem taborišču na Vnebohod. Okoli 50 prveobhajancev je prejelo prvikrat sv. obhajilo. Po opravi v kapeli so bili pogoščeni v Mladinskem domu. Popoldne so jim priredili lepo akademijo in uprizorili igro "Visoki Gost".

Na binkoštno nedeljo smo imeli birmovanje. Gospod delegat dr. Jože Jagodić je podelil zakrament sv. birme kakim 150 birmancem.

Praznik Presvetega Rešnjega Telesa smo letos še prav posebno lepo praznovali. Procesijo je vodil g. delegat. Udeležba je bila res lepa. Vsi, od otrok do mož so v procesiji glasno molili. Omenimo naj še, da so procesijo filmali Holanci, ki so nas ta dan obiskali. Narteli so filma za tri četrt ure predvajanja. Film bodo predvajali po vsej Holandski. Zvečer so holandskim gostom na čast zapeli naši pevci pred "Domom zmage" nekaj slovenskih pesmi. Goste je pozdravil g. dr. Meršol. Holanci se bili nad vsem, kar so videli in slišali, zelo presenečeni. Pričakovali so, da bomo potrti, žalostni in zanemarjeni. Toda povsod so našli vse v veselem razpoloženju, vse lepo urejeno, taborišče čisto kakor tudi posamezna stanovanja, ki so si jih Holanci ogledali. Bili so prepričani, da bodo tu našli zanemarjene, obupane in mračne ljudi.

VRTNICE V CAST PRESV. SRCU JEZUSOVEMU smo opravljali v mesecu juniju.

Zadnje tri dni v juniju smo opravljali tridnevno v čast prev. Srcu Jezusovemu v spravo in odpravo sovražstva in maščevalnosti med slovenskim narodom.

Duhovne obnove še vedno lepo opravljamo in z njimi krepimo svoje duhovno življenje.

B R E Z P O S E L N O S T V A V S T R I J I .

Med avstrijskimi delodajalci in begunci je bil vedno velik halo, kadar je šlo za delo tudi v večjih praznikih. Tako so lani na praznik Brezmadežnega spočetja zagnali Avstrijei vrišč, ker so hoteli naši delavci ta praznik praznovati. Pa tudi letos ob raznih praznikih ni nič bolje. V zadnjem času se pa že močno kažejo znaki pomanjkanja dela. Tako kmalu v Avstriji tudi v delavnikih ne bodo imeli mnogi zaposlitve. Begunce sedaj, ko razna tovarniška podjetja odpuščajo delavce, silijo na delo na kmete. Tovarna pohištva v Steinfeldu, kjer je zaposlenih kakih 60 delavk in delavcev, je skoro vse naše ljudi že odpustila. Razšli so se po deželi in poizkali drugo delo.

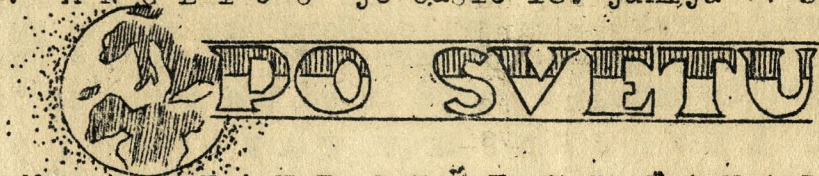
K M E Č K A U N I J A .

V Lincu ob Donavi je v nedeljo, 20. junija več sto beguncev iz 18 naračnosti ustanovilo "Mednarodno kmečko unijo Evrope". Zborovanje je vodil Prekmurski Slovenec Pavel Horvat, ki je bil izvoljen za predsednika Unije, za generalnega tajnika pa je bil izvoljen Hrvat dr. Franjo Vuletin. Avstrijski listi pišejo, da bodo sedaj voditelje poklicali na odgovor, ker niso imeli dovoljenja za zborovanje niti od avstrijskih ne od ameriških oblasti.

I Z S E L I L I S O S E

v K A N A D O je odšlo 14. junija 76 Slovencev iz taborišča, 27 pa takih, ki stanujejo zunaj taborišča.

V A N G L I J O je odšlo 18. junija 11 Slovencev iz taborišča.

M L A D F A N T P I Š E I Z K A N A D E . :

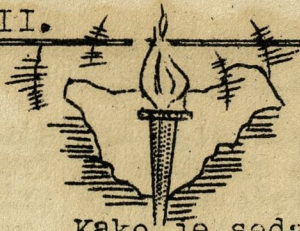
Bil sem na obisku pri svojih znancih v mestu Wintors, v katerem je mnogo Slovencev. Tam sem se imel dobro. Bili so me vsi zelo veselili. Zahtevali so, da jim povem našo zgodovino med drugo svetovno vojno. Seveda sem jim rad vse po pravici povedal, kako je bilo, pa sem tudi dobro uspel. Vsi so vse dobro razumeli in sedaj popolnoma drugače gledajo na nas. Igrati sem jim moral harmoniko in klavir in zraven še solo peti. Drugače so ti Slovenci res dobri krščanski ljudje, ki radi molijo. Povsod so me hoteli imeti. Vsi so me vabili na svoje domove. Povsod pa sem moral na novo razlagati našo zgodovino.

Imamo se po navadi. Fantje se dobro držijo, kar jim je v čast.

Razveselilo me je sporočilo, da bom dobil slovenski časopis iz Argentine. Prav lepa hvala za to sporočilo. Prejmite prav lepe pozdrave.

P O V R V I C I S O N A M P O S L A L I P O Š T O Z
L A D J E .

V salezijanskem zavodu v Estorilu pri Lisboni na Portugalskem deluje g. Miško Brünec, dober znanec špitalskih taboriščnikov. Ko je odhajala večja skupina naših proti Kanadi - tisti, ki so zdaj v Avonmore - so poslali z ladje brezžično brzojavko g. Brünecu. Prišel jih je čakati še 4 slovenski salezijanci, izmed katerih sta Senica Drago in Bergant Jože, begunca, Lebar Nace in Utroša Jože sta pa že dalje časa na Portugalskem. To je bilo veselje in petja! Ker pa izseljenci niso smeli iz ladje, drugi pa ne gori, so si pomagali tako, da so na vrvi vlekli oktovko gori in dol. Gori jim je posredovala cigarete, dol pa pošto za nas. Naslednji transport - družine - je pa Senica slučajno našel v pristanišču, ko je hodil tam okrog.

IZ DOMOVINE

KAKO JE V DOMOVINI

Kako je sedaj v naši domovini, bomo videli iz pisma, ki ga piše mati svojemu sinu. Pisano je tako, da ne potrebuje nikakih pripomb.

Dragi! Vem, da ti je težko, ker si še tako mlad, pa moraš biti že toliko časa v tujini. Marsikdo od tukaj, bi šel za teboj, samo če bi mogel. Tukaj so postreli zelo hudi časi. Ti ne veš, kako je ljudstvo razburjeno. Pretekli teden je bil sestanek in so rekli tovariši govorniki, da se vsi domobranci dobili zaslužen plačilo, tisti, ki se pa še skrivajo pod Trumanom, bodo pa še vsi prišli nazaj in bodo doma sojeni. Pazi se!

Kmalu bomo slabši kot berači. Vse nam bodo vzeli. Sem ti že pisala, koliko imamo davka. Sedaj smo zopet dobili ček, vse skupaj ga imamo za leto 1947. 82 tisoč dinarjev. Pomisli, kako bomo plačali. Kaj bo pa za naprej, si sam lahko misliš. Spomladi bodo prišle gozdne brigade in bodo kmetom, ki imajo debele gozdove, ves les posekali. To zna-ja! Še noben gospodar ni znal tako gospodariti kot zna naš. Nič ne silijo iti delat, kar živilske karte ti ne dajo, pa moraš iti ali pa od gladu umreti. Kar je obrtnikov, ne dobijo nič živeža; to pa zato, da bodo pristopili v zadruge. Nobeden si ne more nič kupiti. Nič popraviti, kmalu bo vse državno. Letošnje leto bodo zidali zadrugne domove. To je: velike shrambe, da bodo merali vsi kmetje, ves živež tja spe-ljati, potem nam bodo pa milostno delili. Starejši bomo delali, otroke bodo dali pa v zavode. Kako jih bodo vzgojili brez molitve in cerkve! Mi starši ne bomo mogli nič ugovarjati, če jih ne bomo pustili, bodo pa od gladu umrli. Dokler bomo imeli živež doma, jih jaz ne pustim nikamor, dokler so pri meni, se ne bodo pokvarili. - Bog daj, da bi nam preje poslal kako bolezen, da bi vsi preje pomrli, predno se vse to zgodi.

Sedaj ljudje že spoznavajo, zakaj so se domobranci borili. Ljudje se tolčejo po glavi, zakaj preje niso verjeli, ko so toliko pisali in jim pripovedovali, kako bo, če komunizem smaga, a niso nič verjeli. Sedaj pravijo, da niso mislili, da bo tako kot je. Če bi si mogla z otroki kam pomagat, vse pustim in grem, če ne vem, kako bi bilo daleč, samo, da bi sama vzgajala svoje otroke. Kako hučo je, če mislim, kaj bo z otroci, če pride do tega, da jih vzamejo.

NAŠE NASLOVE ZBIRAJO.

Pri naših sorodnikih, znancih in prijateljih sedaj v domovini zbirajo naše naslove. Najprej smo mislili, da samo od beguncev, ki so še v taboriščih, pa smo zvedeli, da tudi od tistih, ki so že v emigraciji. Kaj hočejo s temi naslovi, nismo mogli dognati. Verjetno pa je, da hočejo imeti točno evidenco za vsakega posebej, kje je, da nas bodo lahko eventuelno začeli napadati ali pa da bodo v vsaki državi in v vsakem taborišču imigrante postavili pod strogo kontrolo svojih ljudi.

Pazite se! Bodite oprezní do tujih ljudi, če jih ne poznate! Ne pošiljajte okoli svojih naslovov brez potrebe.

ČEZ SKUPNOST JE ZABAVLJAL. Med begunci se najde sem in tja kak nezadovoljnej, ki - pod komunističnim vplivom - pozabavlja čez skupnost. Prosto mu! Saj smo v demokraciji! Kako bi se pa takemu nezadovoljnej in godrnjaču godilo v komunističnem raju, pove poročilo iz Murske Sobote, kjer je bil 15. junija obsojen na 7 let zopora neki Franc Prendel iz Bratoncev, ker je na pismeno obvestilo krajevnega ljudskega odbora, da mora voditi neko skupino ob pregledu krompirišč (iskali so koloradskega hrošča), odgovoril, da "od skupnosti nič ne prejema in ji zato ne bo tudi nič žrtvoval." - To je pa komunistična demokracija!

TAKOLE SO SI PRIVOSCILIL ŠPITALSKO TABORIŠČE.

Koncem aprila sta obiskala dva titovska častnikarja špitalsko taborišče in si ga ogledala v spremstvu angleškega majorja iz Trefflinga, ker je bil špitalski na dopustu. - Slovenski poročevalec je prinesel v dneh 26., 27. in 28. maja sledeči opis, ki ga prepisujemo v celoti.

Komur so razmere v špitalskem taborišču količkaj znane, bo iz tega pisanja videl, kako gorostasno znajo komunisti lagati ter bo temu primerno ocenjeval poročila iz drugih jugoslovanskih taborišč, ki jih prednaša zlasti titovski list "U domovinu", katerega tako vsiljivo ponuja titovska repatriacijska komisija.

To pisanje pa tudi očitno kaže, kakšen strah imajo komunisti pred vsako organiziranostjo in povezanostjo beguncev in pred našim šolstvom. Njim bi šlo seveda v račun, da bi begunska mladina ostala brez izobrazbe in da bi ne bilo med nami nobene povezanosti, ker bi tako begunstvo razpadlo in ne imelo nobenega pomena več. Takóle pišejo:

Avstrijsko mesto Spittal ob Dravi leži v gornji Dravski dolini; oddaljeno je približno 40 km od Beljaka, od slovenskega narodnostnega ozemlja. Podobno je vsem ostalim avstrijskim mestom: zgneteno na majhnem prostoru z ozkimi in starinskimi ulicami, obširnimi trgov v središču, je ostalo približno tako kot je bilo pred 400 leti. Pred Spittalom je veliko mesto barak, taborišče, ki v njem prebivajo jugoslovanske razseljene osebe, po večini Slovenci. V taborišču je 2588 beguncev iz Slovenije. Barake so zgradili že Nemci in so v njih namestili sovjetske vojne ujetnike. Taborišče Spittal je znano po tem, da je bilo za nacistične vladavine taborišče smrti sovjetskih vojnih ujetnikov. Blizu sedanjega taborišča, tik ob Dravi, je velik skupni grob sovjetskih vojnih ujetnikov, ki so jih esesovci s stradanjem, mučenjem in znanimi uničevalnimi metodami poslali v mučeniško smrt. Angleške okupacijske oblasti na Koroškem so v taborišču Spittal naselile predvsem slovenske begunce. Majhna oddaljenost taborišča od slovenskega narodnostnega ozemlja in od jugoslovanske meje je po vsej verjetnosti vplivala na to odločitev: bližina jugoslovanske meje nudi pobeglim vojnim zločincem vso možnost delovanja, špijoniranja in diverzantskih akcij.

Napačno bi bilo trditi, da so vsi begunci v taborišču Spittal vojni zločinci. Dejstvo je celo, da je vojnih zločincev med Jugoslovani v Spittalu malo. Večina prebivalcev taborišča so zapeljanci, ki so jih vojni zločinci potegnili s seboj zato, da bi lažje skrili svoje zločinsko delovanje in izdajo med okupacijo. Večina prebivalcev v Spittalu je danes kritje, španska stena, za katero pobegli vojni zločinci nadaljujejo svoje izdajalsko in zločinsko delo proti lastnemu narodu.

Taborišče Spittal sem obiskal ob koncu letošnjega aprila. Kot jugoslovanskega novinarja me je spremljal angleški major. V pisarni taboriščne uprave nam je poveljnik taborišča dodelil še taboriščnega vodiča in tolmača. Sam se nam je v spremstvu svojega pisarja, angleškega seržanta, pridružil, ko smo si ogledali taborišče in življenje v njem. Taboriščni vodič, bivši eksekutor iz Ljubljane Vrtačnik, je bil sprva sila prijazen. Govoril je o življenju v taborišču in z veseljem dajal pojasnila; nenadoma pa je utihnil. Obraz se mu je podaljšal. V začetku je namreč mislil, da sem dopisnik "Koroške kronike", lista, ki ga izdajajo angleške okupacijske oblasti v slovenščini. Iz razgovora Angležev in spremstva je najbrž posnel, da sem novinar iz nove Jugoslavije. Postal je sila zapet. Odgovarjal je na vprašanje z eksekutorsko birokratskim tonom. Tolmač v taborišču je pobegli ustaš, ki zna približno angleški, približno nemški in približno slovenski, kar pa zadostuje potrebam taboriščne uprave. Opazil sem, da imajo tolmači, taboriščni vodiči in vodje barak najrazličnejše prednosti in da uživajo vse zaupanje taboriščne uprave. Ostali taboriščniki se jih boje in govore v njihovi prisotnosti zelo previdno. Podoben način taboriščne organizacije so uvedli Nemci v svojih koncentracijskih taboriščih.

(Nadaljevanje sledi).

V SLOVENIJI SO UMRLI

od 1. - 22. 6. 1948.

V Ljubljani: Jerica Glavič; Matilda Kranjc, roj. Curk; Anton Snoj, upok. tobačne tovarne; Boštjančič Josip; Pavla Konjar; Karpe Jože, posestnik iz Most; Dečman Anton, trgovec; Jernej Repovž; Kamila dr. Mohoričeva, Dekleva Angela, roj. Sršen; Alojz Bricelj, zobotehnik; Jože Travnik, krojač; Katarina Kajfež, roj. Kutin; Anuška ing. Zalokarjeva; Justina Kranjc, roj. Baš; Karla Tekavec, roj. Müller; Adolf Götzl; Miroslav Tič; Debeljak Rudolf; Marija Miklavc, roj. Kos; Zwitter Franja, roj. Majželj; Janez Zakovšek, Dobrunje; Perovšek Alojzij; Vladika Franc; Jankovič Mihael; Ušeničnik Leopold, rudar; Peternel Josip; Drogenik Antonija, roj. Korenini; Logar Ivan, strojevodja; Ključar Jože, šofer; Farčnik Franc; Bugar Mihael, mizar; Glavnik Celestina, roj. Kozmin; Podržaj Josip, trgovec in posestnik; Ingliš Alojzija; Prek Albin;

V Mariboru: Erbežnik Josip, žel. uradnik; Vidovič Ivana; Logar Marija, roj. Kravos; Smonig Genovefa; Aleksič Marija; Petek Anton, žel. uradnik;

V Celju: Veber Franc, meh, mojster; Magajna Franc; ing. Ciril Rihtar, okrajni gozdar v pok.; Kolar Jože, čevljar.

V Novem mestu: Kondrič Ludvik, gostilničar; Hladnik Marija, roj. Knavs; Seidl Pavla, vdova po prof.

Iz raznih krajev: Prišar Stane, Jesenice; Franc Tuma, Jesenice; Grabnar Vinko, trgovec, Brežice; Ivan Stermecki, Brežice; Filip Forte, Trbovlje; Pogača Ivan, Trbovlje; Marija Tajč, roj. Lečnikar, Kamnik; Schmidt Ludvik, Vrhnika; Rudi Debeljak, Kranj; Elizabeta Toman, Kamna Gorica; Gramc Janez, Cerklje ob Krki; Rezika Čebin, Hrastnik; Frančiška Žagar - Jelovšek, Petrovce; Berta Jazbec, Črniče; Ljubič Marija, roj. Žagar, Prežganje; Saraden Valerija, roj. Grmek, Gabrovci pri Komnu; Dr. Valič Viktor, Preddvor pri Kranju; Miklič Jože, Dobrepolje; Abram Janez, Kostanjevica; Božič Blaž, Gomilsko; Matjaž Jože, gostilničar, Mozirje; Marija Lovšin, Vinica; Svoljšak Jerica, Mojstrana; Mizori Frančiška, roj. Pirc, Vače pri Litiji; Katarina Hace, roj. Soklič, Zagorje ob Savi; Marija Stražišar, roj. Rebič, Borevnica; Ameršek Frančiška, Zagorje; Maršič Karol, nadučetelj, Braslovče; Jožica Vogrin, roj. Mavec, Kostanjevica; Rožman Edvin, trgovec, Št. Ilj pri Mislinju; Medved Franc, pek, Goriscane.

"V NEDELJO POJDEMO VSI NAKLADATI IN VOZITI LES!"

Diktatorski režimi se izmišljujejo vedno nove "akcije", da z njimi drže ljudi v stalni napetosti, iztisnejo iz njih čim več sil, na zunanji svet pa naredijo videz, da veliko delajo in da ljudje kar tekmujejo, kdo se bo bolj žrtvoval za režim. Tudi slovenski komunisti so mojstri v tem. Vedno imajo kake nove "tedne". Konec junija so imeli "teden gozdrastva". Za sklep tega tedna je izdalo ministrstvo za gozdarstvo in lesno industrijo proglas, ki nosi gornji naslov in tole besedilo: "Velik delovni polet na področjih vseh gozdnih gospodarstvih v Sloveniji, ki so ga pokazale množične organizacije, v tednu gozdarstva" zlasti pri nakladanju in prevozu lesa, moramo v nedeljo 27. junija še povečati. Naj ne bo v nedeljo organizacije, ki se ne bi udeležila prostovoljnega dela v tej za naše gospodarstvo tako važni akciji.

Organizacijski štabi, ki pomagajo gozdnim gospodarstvom in gozdnim upravam, naj pripravijo dovolj orodja, vozov in kamijonov. Zlasti naj po vaseh žene in dekleta store vse, da bo prišel v nedeljo na delo prav vsak voznik, vsak kmet in vaščan, ki ima voz in vprego. Na delo je treba pritegniti tudi mladino, posebno za popravila in čiščenje gozdnih cest in potov. Povsod razvijte živo agitacijo od osebe do osebe, od vasi do vasi, potem bo brez dvoma dosegla nedeljska akcija

kar največji uspeh."

Tako imajo vsako nedeljo kako vožnjo "akcijo" ali "tekmovanje", na katero mora zlasti mladina. Kdo bo še dvomil, da je to načrtno, da zlasti mladino odtujujejo cerkvi? Saj morda obiska maše ne prepovedujejo, a dejansko ga onemogočajo. - Pismo iz Ljubljane pravi: "Na praznik Sv. Rešnjega Telesa procesije niso smele iz cerkve. Še možje se jokali."

"NARODNA CERKEV" V JUGOSLAVIJI

Od 1900 katoliških župnij, ki so bile v Jugoslaviji pred komunistično diktaturo, jih je danes le še 400 zasedenih po duhovnikih. V vsaj Dalmaciji sta sedaj še dva duhovnika, ki moreta vršiti svojo dušnopastirsko dolžnost, vsi ostali so bili ali ustreljeni takoj po vdoru komunističnih partizanov v to ozemlje, ali pa zaprtih v teku na slednjih treh let od OZNA-e in odvedenih v Staro Građiško. Tam je koncentracijsko taborišče za hrvatske in slovenske katoliške duhovnike s 300 - 400 priporniki.

Pretveze za tako denunciranje jugoslovanske katoliške duhovščine so bile različne. Takoj, ko je zavladal komunistični režim, so bili številni duhovniki ubiti brez posebne preizkave, baje zaradi sodelovanja s fašisti, drugi so bili izročeni ljudskim sodiščem, kjer so bili sojeni po znanih metodah komunističnih procesov. Tako je bil obsojen na smrt kot gestapovski ogleduh Gassman, župnik iz Bjelovara, čeprav je bil on sam svoje dni zaprt od Gestapa zavoljo preveč prizadevnega delovanja v dušnem pastirstvu.

V drugi polovici l. 1946. so uprizarili nove procese. Številni duhovniki so bili obdolženi sodelovanja s zagrebškim nadškofom Stepinčcem in obsojeni zaradi javnega čitanja njegove pastirskega pisma, ki protestira proti uvedbi civilnega zakona in proti oviranju verouka.

IZ UREDNIŠTVA

Na željo mnogih naših prijateljev, ki so že odšli v emigracijo, da bi jim pošiljali novice iz Avstrije, ker se še čutijo povezane z nami, začnemo z izdajo "DOMAČIH GLASOV". Danes pošiljamo "DOMAČE GLASOVE" v svet z željo, da bi ustregli vsem, ki so še v duhu povezani z nami. Pri našli bomo novice iz življenja Slovencev v taboriščih v Avstriji, novice iz domovine in pa poročila naših ljudi, kako v svetu živijo.

"DOMAČI GLASOVI" bodo izhajali samo začasno - toliko časa, dokljer bo še kaj slovenskih beguncov v Avstriji. Ko se bomo pa vsi raztepli po svetu, se bomo pa povezali z "AMERIŠKO DOMOVINO" in pa okoli "SVOBODNE SLOVENIJE", tako, da bomo, čeprav raztepeni vendar v slovenskem in katoliškem duhu še vedno močno povezani med seboj.

Vsem, ki zmorejo, toplo priporočamo, da naroče zlasti:
 "AMERIŠKO DOMOVINO" na naslov: AMERICAN HOME, 6117 ST. Clair Ave Cleveland 3, Ohio, USA;
 "SVOBODNO SLOVENIJO" na naslov: Calle Victor Martínez No 50 Buenos Aires, Argentina;
 "AVE MARIA", nabožni mesečnik, na naslov: P O. B. 608 Lemont, Illionis, USA.

Prvo številko "DOMAČIH GLASOV" smo poslali vsem onim, katerih naslove že imamo. Kdor jih ni dobil, pa jih želi prejemati, naj pošlje svoj naslov na pisarno Naročnega delegata, taborišče Špittal, baraka 18/21 ali pa jih naroči po kakem sorodniku ali znanцу, pa mu jih bomo pošiljali.

V kolikor moremo predvidevati, bodo "DOMAČI GLASOVI" izhajali vsakega 1. in 15. v mesecu.

Izdaja in razpošilja Pisarna narodnega delegata papeške misije v Tristachu pri Lienzu.

mag. ... K. B. 2/1948